

DRC er en selvejende uafhængig institution, der er organiseret som en fond, og som med udgangspunkt i menneskerettigheds-konventionerne arbejder mod racediskrimination. DRC kortlægger racediskrimination og giver råd, vejledning samt juridisk bistand til personer, der har været udsat for racediskrimination, eller som har været vidne hertil. DRC arbejder med det holdningskabende arbejde gennem konferencer, seminarer, kurser og debatmøder.

Udvalget for Udlændinge- og
Integrationspolitik
UUI alm. del - Bilag 51
Offentligt

København, 9. november 2006

Folketinget
Christiansborg
Att: Udvalget for Udlændinge-
og Integrationspolitik
1240 København K

Vedr.: Materiale ifm. foretræde for Integrationsudvalget tirsdag den 14. november 2006.

Vedlagt er Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskriminations oplæg til udvalget samt "Position Paper" fra UNHCR, mail fra UNHCR af 14. september 2006 samt udskrift af rejsevejledninger for Irak, Afghanistan og Libanon.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Line Bøgsted', written over a horizontal line.

Line Bøgsted (DRC)

DRC er en selvejende uafhængig institution, der er organiseret som en fond, og som med udgangspunkt i menneskerettigheds-konventionerne arbejder mod racediskrimination. DRC kortlægger racediskrimination og giver råd, vejledning samt juridisk bistand til personer, der har været udsat for racediskrimination, eller som har været vidne hertil. DRC arbejder med det holdningskabende arbejde gennem konferencer, seminarer, kurser og debatmøder.

8. november 2006

Vedr.: Materiale fra DRC i forbindelse med foretræde for Folketingets Integrationsudvalg tir. den 14. nov. 2006.

Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination (DRC) skal henlede udvalgets opmærksomhed på den problematik, der eksisterer mellem det faktum, at Udenrigsministeriet fraråder danske statsborgere indrejse og ophold i Libanon, Afghanistan og Irak; at afviste asylansøgere p.t. ikke tvangsmæssigt udsendes til de pågældende lande pga. den eksisterende sikkerhedssituation, og at danske statsborgere desuagtet henvises til fast ophold i de selv samme lande efter afslag på familiesammenføring til deres udenlandske ægtefælle.

DRC har en række sager, hvor danske statsborgere, der har giftet sig med en person fra lande som Libanon, Afghanistan og Irak, og som af de danske udlændingemyndigheder har fået afslag på familiesammenføring i Danmark, henvises til at tage ophold i ægtefællens hjemland, trods advarsler fra UNHCR om den konkrete sikkerhedssituation for udenlandske statsborgere i de pågældende lande.

I forbindelse med de danske udlændingemyndigheders vurdering af familiesammenførings-sager, er det et krav, at der tages hensyn til Danmarks forpligtelser efter Den europæiske Menneskerettighedskonventions art. 8, hvorefter Danmark har en pligt til at tillade familiesammenføring, såfremt familielivet mellem ansøgerne ikke kan opretholdes i et tredjeland.

I den forbindelse er DRC af den opfattelse, at de danske udlændingemyndigheder skal foretage en risikovurdering af den danske statsborgers mulighed for at tage ophold i ægtefællens hjemland, og herunder tage hensyn til de udtalelser der foreligger fra relevante internationale og nationale instanser vedrørende sikkerhedssituationen i de pågældende lande.

Med hensyn til den ovenfor beskrevne problematik for så vidt angår Libanon, vedlægges der i bilag A "Position Paper" fra UNHCR fra den 3. august 2006, hvorefter UNHCR fraråder tvangsmæssig hjemsendelse af afviste asylansøgere, idet der ikke kan garanteres for deres sikkerhed.

Ved mail af 14. september 2006 (bilag B) fastholder UNHCR denne opfattelse.

Ifølge Udenrigsministeriets rejsevejledning af 8. nov. 2006 frarådes alle rejser for danske statsborgere til Libanon henset til sikkerhedssituation.

Det er således for DRC komplet uforståeligt, hvordan de danske udlændingemyndigheder kan henvise danske statsborgere til at tage fast ophold i Libanon, når man ikke engang kan hjemsende afviste asylansøgere til landet, og når Udenrigsministeriet fraråder danskere indrejse i landet.

Den samme problematik gør sig gældende i forhold til lande som Irak og Afghanistan, hvor henholdsvis det danske og det svenske Udenrigsministerium fraråder indrejse, og hvor danske statsborgere i forhold til Irak opfordres til at forlade landet omgående. Udskrift af rejsevejledninger for Libanon, Irak og Afghanistan er vedlagt som Bilag C.

DRC anmoder således udvalget om at gøre sig overvejelser om ovenstående med henblik på eventuel efterfølgende drøftelse med ministeren.

**Dokumentations- og Rådgivningscentret
Om Racediskrimination (DRC)**

UNHCR considerations on the protection needs of persons displaced due to the conflict in Lebanon and on potential responses

1. UNHCR is most concerned about the present conflict in Lebanon, the large numbers of people who have been displaced and the resulting humanitarian challenges. UN estimates of 1 August 2006 are that 800,000 people in Lebanon have been displaced by the conflict; some 115,000 third country nationals from around 20 countries continue to be trapped in Lebanon. An estimated 150,000 Lebanese and third country nationals have fled from Lebanon to Syria, where between 5,000 and 10,000 people are arriving each day.¹
2. Within Lebanon, UNHCR, like other humanitarian actors, has sent relief items into the country to mitigate suffering. The Office continues to do so, although the security environment presents major challenges to the provision of such relief. Under the UN "cluster approach" for internally displaced persons (IDPs), UNHCR is responsible for the areas of protection, shelter and camp/site management. Accordingly, the Office is focusing on protection activities and assisting in the construction and management of IDP collective centers and shelters.
3. In order to prevent further casualties among the civilian population, it is essential that corridors for humanitarian evacuation from areas most directly affected by the conflict to areas of lower risk in Lebanon remain open and can be used. It is also necessary to recall, endorse and promote full respect of applicable principles of international humanitarian law and to acknowledge ICRC's lead role in organizing such evacuations.
4. Given the ongoing conflict in Lebanon and the dimensions of the forced displacement, UNHCR's protection and assistance efforts need at this stage to focus on the internally displaced, without limiting in any manner whatsoever their right to seek and enjoy asylum abroad.

¹ OCHA, "Situation Report 10, Lebanon Response", 1 August 2006, <http://ochaonline.un.org/DocView.asp?DocID=4772>, where statistics provided by Government of Lebanon are even higher.

5. Refugees and others fleeing Lebanon should be treated with dignity and respect for their human rights. In particular, States, including – but not limited to – those in the region, should always admit those seeking refuge, at least on a temporary basis, and provide them with protection. In light of the nature and dynamic of the conflict, as well as the small size of the country, an internal flight alternative cannot currently be considered to be available.
6. Acknowledging the volatility of the situation, the Office's preliminary assessment on the international protection needs of persons fleeing the conflict in Lebanon includes the following:
 - Lebanese displaced from Lebanon into neighbouring countries and beyond due to the current conflict are deemed to be in need of international protection and should therefore be identified, registered where possible and referred to the relevant national authorities and/or responsible international organizations.
 - The same applies to other categories of people forced to flee the conflict in Lebanon, including stateless persons and third-country nationals who do not enjoy the protection of their country of origin.
 - In particular, Palestinians and others who were refugees in Lebanon retain their protected status as refugees irrespective of further displacement.
7. Combatants are not protected under the international refugee protection regime, nor do they fall under UNHCR's mandate.
8. Given the seriousness of the situation, UNHCR calls upon all States to refrain, for the time being, from forcibly returning to Lebanon:
 - any Lebanese citizen,
 - any refugee or stateless person, in particular those previously residing in Lebanon, including Palestine refugees, or
 - any third country national.
9. The Office also encourages States to issue a moratorium or a ban on any deportations to Lebanon on the basis of applicable national law.
10. States are further requested to include, in their evacuation schemes for their own nationals, family members who are not nationals, including individuals who are Lebanese or stateless or refugees. Such evacuation schemes should also be open to Lebanese who have dual nationality.
11. Countries in the region are further encouraged to facilitate the transit of third country nationals fleeing Lebanon so that they can return to their country of nationality or residence. This includes facilitating the return of refugees recognized in another country to their country of asylum.
12. As UNHCR's Executive Committee has affirmed in relation to situations of large-scale influx: "In all cases, the fundamental principle of *non-refoulement* – including non-rejection at the frontier – must be scrupulously observed."²

² UNHCR Executive Committee, Conclusion No. 22 (XXXII), 1981, protection of asylum-seekers in situations of large-scale influx.

13. UNHCR notes that many countries in the region are neither party to the 1951 Convention relating to the Status of Refugees/1967 Protocol nor have developed national asylum legislation and procedures. Protection in the region must therefore be primarily based on the fundamental principle of *non-refoulement* as provided for under international human rights treaty law and required by customary international human rights and refugee law. UNHCR is ready and willing to assist States in meeting the protection and assistance needs of those who have fled so as to alleviate their suffering.
14. All means available under countries' respective national asylum, migration and aliens' legislation and administrative practice should be explored and used to enable the lawful stay of those fleeing Lebanon who are in need of international protection. They must be provided with protection and at least be allowed to stay or admitted on a temporary basis.
15. In this respect, UNHCR welcomes steps already taken by some countries in the region, for instance, to prolong the visas and/or residence permits of Lebanese temporarily staying on their territory.
16. The Office is preparing a paper offering further, more detailed advice on the international protection needs of persons fleeing the conflict in Lebanon and on how best to ensure such protection. Bearing in mind the volatility of the situation, the scale and nature of the displacement and prospects for return to Lebanon in the foreseeable future, the paper will also elaborate on the relevance and potential for granting "temporary protection".
17. For the time being, no large-scale resettlement, trans-border evacuation or burden-sharing schemes are contemplated. UNHCR nevertheless greatly appreciates and strongly encourages unilateral measures by States, for example, to allow family members displaced in or from Lebanon to reunite with family members residing in third countries and to evacuate individuals for medical treatment. Such measures can help address the enormous humanitarian needs arising from the conflict in Lebanon.
18. These preliminary considerations of the Office will be reviewed on an ongoing basis, taking account of developments on the ground.

Division of International Protection Services
UNHCR Geneva
3 August 2006

Niels-Erik Hansen

From: Karin DAVIN [DAVIN@unhcr.org]
Sent: 14. september 2006 13:45
To: drc1@drcenter.dk
Cc: Kristina Folkelius
Subject: RE: Lebanon

Dear Nils Erik,

Reference is made to your query about the continued validity of UNHCR's position regarding to the protection needs of persons displaced due to the conflict in Lebanon.

Upon consultation with our Headquarters, after the cease-fire in the Lebanon, we can confirm that position remains valid for the time being. It may be of interest for you to know that the caution in reviewing our position at this stage is due inter alia to the destruction of homes which has occurred and to the fact that unexploded ordnance and land mines still remain in the area. It also deserves to be noted that UNHCR still does not have access to the South of Lebanon and therefore cannot undertake any monitoring at present.

I hope that this answer your query.
Regards

Karin Davin
Protection Assistant
UNHCR Stockholm

Telephone: 0046-8-457 48 77
Fax: 0046-8-457 48 87

SVERIGES AMBASSAD

Islamabad

Wednesday 8 Nov 2006
4:33 PM GMT +1

Reseinformation Afghanistan

UD avråder från resor till Afghanistan

Med hänsyn till rådande osäkra säkerhetsläge avråder
Utrikesdepartementet från alla resor till Afghanistan.

Fakta

Denna sida är senast
uppdaterad 2006-02-10.

BORGERSERVICE

[Før rejsen](#)[Rejseforsikring](#)[Rejsevejledninger](#)[Andre landes rejsevejledninger](#)[Sygdomme og vaccinationer](#)[Pas og visum](#)[Terrorrisiko](#)

REJSEVEJLEDNING LIBANON

Gyldig 08-11-2006

Alle rejser til Libanon, der ikke er nødvendige, frarådes.

I begyndelsen af oktober 2006 har flere arabiske medier bragt kritiske indslag vedrørende offentliggørelsen af videobilleder fra Dansk Folkepartis Ungdoms Muhammed-konkurrence. På den baggrund opfordres danskere til at udvise agtpågivenhed, idet sagen eventuelt kan give anledning til negative reaktioner. Reaktionerne og stemningen kan variere afhængigt af tid og sted. Danskere bør således være opmærksomme på stemningen lokalt.

Der er trådt en våbenhvile i kraft den 14. august 2006. Situationen er dog fortsat ustabil. Der har været sporadiske kamphandlinger i dagene efter våbenhvilens ikrafttræden, ligesom der fortsat er israelske tropper til stede i Sydlibanon. Der er endvidere rapporter om militære overflyvninger af libanesisk territorium.

Indtil situationen er mere stabiliseret frarådes alle rejser til Libanon som ikke er absolut nødvendige eller uopsættelige. Rejsende, der vælger at rejse til Libanon, opfordres i den nuværende situation til at udvise stor agtpågivenhed under ophold i landet og løbende at følge nøje med i sikkerhedssituationen, der kan ændre sig med meget kort varsel, samt løbende at være opmærksom på udrejsemuligheder der kan anvendes til hurtig udrejse på egen hånd i tilfælde af en forværring af sikkerhedssituationen.

Sikkerhedssituationen varierer meget fra lokalområde til lokalområde og kan være svær at bedømme uden lokalkendskab. Der opfordres derfor ubetinget til på forhånd at søge råd om den lokale sikkerhedssituation, holdninger til vesterlændinge, påkrævede sikkerhedsforanstaltninger og andre sikkerhedsrelevante forhold hos lokale kontakter med sikkerhedsmæssig indsigt. Dette gælder i særdeleshed i Beirut's sydlige forstæder og i Sydlibanon, hvor der opfordres til særlig agtpågivenhed da situationen - udover risikoen for fornyet kamphandlinger - også er anspændt pga. frygten for spionage. Ophold syd for Litani-floden frarådes. Også i Bekaa-dalen er situationen anspændt, hvorfor der opfordres til særlig agtpågivenhed. Der var den 19. august et israelsk angreb i nærheden af Baalbek.

Efter ophævelsen af blokaden af Libanons sø- og luftterritorium den 8. september 2006 er lufthavnen i Beirut blevet genåbnet for civil trafik. Hovedvejen fra Beirut til Damaskus og hovedvejen nordpå til Syrien via Tripoli (El Aarida) er flere gange under krigen blevet angrebet fra luften, men det er igen muligt at rejse til og fra Libanon ad disse veje, om end med forsinkelser på grund af ødelæggelserne.

Siden våbenhvilens ikrafttræden er der sket en omfattende tilbagevenden til de krigsramte områder. Der advares i den forbindelse mod ueksploderet ammunition og miner, der mange steder ikke er markeret eller identificeret.

Danskere, der vælger at rejse til Libanon i den nuværende situation opfordres til at lade sig registrere på det danske ambassadekontor i Beirut (kontaktoplysninger se nedenfor).

GENERELT

Demonstranter angreb og satte ild til det danske ambassadekontor i Beirut den 5. februar 2006. Ambassadekontoret er fortsat lukket for

personlig henvendelse, men kan kontaktes pr. e-mail på dk-emb@dm.net.lb og telefonisk på +961 (1) 335 828, +961 (1) 335 860, +961 (1) 335 865. I situationer hvor der ikke kan opnås kontakt til ambassadekontoret kan der rettes henvendelse til Udenrigsministeriets Borgerservice på telefon 70 13 11 12. Desuden kan der rettes henvendelse til den danske ambassade i Damaskus, Syrien (kontaktoplysninger: Embassy of Denmark, Chekib Arslan Street, Abou Roumaneh, Damascus, tlf. +963 (11) 333 1008, Fax +963 (11) 333 7928, e-mail: damamb@um.dk). Endelig er der mulighed for i en nødsituation at rette henvendelse til den franske ambassade i Beirut (kontaktoplysninger: Ambassade de France au Liban, rue de Damas, +961 (0) 1 420 000).

Der er en betydelig risiko for terrorangreb i Libanon. I det seneste år, og navnlig efter mordet på Rafic Hariri, har der været en stigning i antallet af bombeattentater i Beirut og forstæder. Der har dels været tale om bombesprængninger i indkøbscentre og boligområder i nattetimerne med stor materiel skade samt enkelte døds ofre og en del sårede, dels om bombeattentater rettet mod fremtrædende libanesiske politikere. Risikoen blev understreget af bombeattentatet i en forstad til Beirut den 12. december 2005 mod den fremtrædende avisudgiver og medlem af det libanesiske parlament, Gebran Tueni. Rejsende bør derfor udvise den største agtpågivenhed.

Siden mordet på tidligere premierminister Rafic Hariri den 14. februar 2005 har den politiske situation i Libanon været anspændt. Der har været flere større demonstrationer, især i hovedstaden Beirut, med adskillige tusinde deltagere.

Da sikkerhedssituationen og den politiske situation kan ændre sig når som helst, rådes rejsende til at udvise den største agtpågivenhed og holde sig orienteret om den politiske udvikling i landet samt undgå at opholde sig i nærheden af demonstrationer og andre spændingsfyldte situationer.

Rejsende bør være opmærksomme på, at fundamentalistiske grupper er aktive i den nordlige del af Bekaa-dalen og i mindre grad i den sydlige del af Bekaa-dalen, hvorfor en særlig agtpågivenhed bør udvises i disse områder. Ophold i grænseområderne mod Syrien frarådes.

Det frarådes at tage ophold i og omkring palæstinensiske flygtningelejre og militære installationer overalt i landet.

Risikoen for berigelseskriminalitet er middel. Vejenes ringe vedligeholdelse og hasarderet kørsel er årsag til mange trafikulykker.

Besiddelse af narkotika straffes selv ved mindre mængder hårdt. Strafferammerne er mellem 3 måneder og livsvarigt fængsel, og hertil kommer store bødeforlæg.

Der er risiko for landminer overalt i landet, men især i det sydlige Libanon, jfr. ovenfor om de særlige risici for ueksploderet ammunition og miner i de krigsramte områder. Der er ikke altid opsat advarselsskilte om minefare, men hvor det er tilfældet, bør de tages yderst alvorligt. Rejsende bør udvise forsigtighed og ikke færdes uden for vejene, medmindre man på forhånd har forhørt sig lokalt.

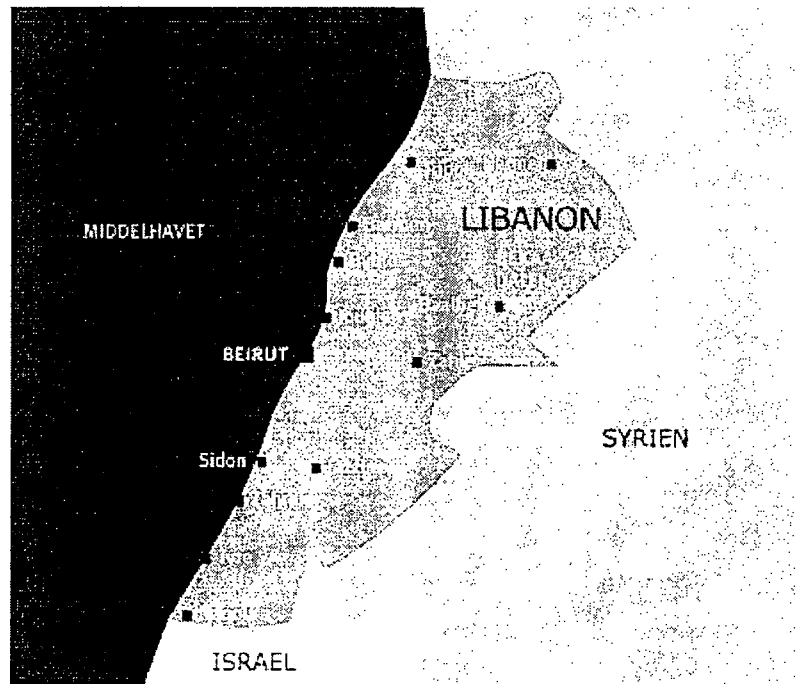
Personer af libanesiske eller palæstinensiske afstamning, bør forud for en rejse til Libanon, evt. via Syrien, nøje overveje, hvorvidt der måtte være forhold i relation til de libanesiske eller syriske myndigheder, som tilsiger, at rejsen ikke bør finde sted, eller at særlig forsigtighed bør udvises. Man kan ikke påregne, at eventuelle udeståender i forhold til myndighederne forældes.

Indrejse i Libanon vil blive nægtet, såfremt der er israelske stempler i passet eller stempler fra jordanske eller egyptiske grænseovergangsteder til Israel.

Homoseksuel aktivitet er strafbar.

Rejsende bør lade sig registrere på ambassaden i Damaskus' hjemmeside.

Andre landes rejsevejledninger kan findes her.

Redigeret 12. oktober 2006

© Udenrigsministeriet | Om www.um.dk

Abonner på siden

[Forside](#) > [Borgerservice](#) > [Før rejsen](#) > [Rejsevejledninger](#) > [Rejsevejledning Irak](#)

BORGERSERVICE

[Før rejsen](#)
[Rejseforsikring](#)
[Rejsevejledninger](#)
[Andre landes rejsevejledninger](#)
[Sygdomme og vaccinationer](#)
[Pas og visum](#)
[Terrorrisiko](#)

REJSEVEJLEDNING IRAK

Gyldig 08-11-2006

Alle rejser til Irak frarådes. Danskere i Irak opfordres til at forlade landet.

Vælger man alligevel at rejse til Irak eller blive i Irak, bør man sikre sig den professionelle beskyttelse, som er nødvendig. Udenrigsministeriet og den danske ambassade i Bagdad har ikke mulighed for at kunne hjælpe med at arrangere en sådan beskyttelse for privatpersoner, virksomheder eller private organisationer. På grund af den meget usikre og risikofyldte sikkerhedssituation i landet vil ambassaden ligeledes kun i meget begrænset omfang kunne bistå nødstedte danske statsborgere.

Der har siden november 2004 været undtagelsestilstand i Irak (bortset fra i de tre kurdiske provinser Dohuk, Erbil og Sulemaniya), og den bliver rutinemæssigt forlænget. Om natten er der udgangsforbud i store dele af landet, bl.a. i store dele af Bagdad. Bagdad og de omgivende provinser (Al Anbar (Ramadi), Salah Ad Din (Tikrit), Diyala (Ba'quba), Wasit (Kut), Babil (Hilla) og Ninewe (Mosul)) er de mest farlige dele af Irak at opholde sig i, men i den senere tid er sikkerhedssituationen også i provinserne mod sydøst (Basra og Maysan (Amara)) blevet forværret. Sikkerhedssituationen er bedre i de kurdiske områder mod nord (provinserne Dohuk, Erbil og Suleimaniya).

Der har været og er fortsat mange angreb på udlændinge og udenlandske interesser i Irak, herunder en lang række politisk og økonomisk motiverede kidnapninger af udenlandske statsborgere. Der er i de senere måneder konstateret et øget antal bortførelser af udenlandske statsborgere. I en række tilfælde er de bortførte blevet dræbt.

Danske rejsende i Irak anbefales at underrette ambassaden om opholdssted(er) og opholdets længde. Registrering på ambassaden kan ske pr. mail sendt til adressen bgwamb@um.dk.

Der stilles ikke krav om forudgående tilladelse fra de tyrkiske myndigheder ved udrejse fra Tyrkiet til Irak. Dette gælder dog ikke medarbejdere i NGO'er. De skal derimod indhente forhåndstilladelse fra de tyrkiske myndigheder, som kræver omfattende dokumentation vedlagt ansøgningen. Den danske ambassade i Ankara kan bistå medarbejdere ved NGO'er med at søge tilladelse.

Andre landes rejsevejledninger kan findes her.